

[Johannes Jensen.]

slag at diskutere lønsspørgsmålet, men det foranlediger mig alligevel til at sige, at vel er det muligt, at vore postbude bliver lønnet for ringe i forhold til det store ansvar, de har, idet sådant et postbud ofte spadserer ud med tusinder og atter tusinder af kroner, men en ordentlig lønningslov forudsætter jo, at vi ikke har flere offentligt ansatte, end der er nogenlunde rimeligt, med andre ord: vi mener, at det kan være vanskeligt at lønne postbudene så godt, som vi burde gøre, så længe vi har så mange offentlige opgaver, som helst skulle afvikles.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg takker de ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget. Jeg vil også finde det rimeligt, at det bliver sendt til behandling i et udvalg, så vi dér kan drøfte enkeltheder.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Svendborg) spurgte, hvorledes forhøjelsen var på tryksager; man kunne ikke se, hvorledes bevægelsen var indenfor enhedstaksterne. For 1. vægtklasses vedkommende forhøjer man fra 6 til 10 øre og for 2. vægtklasse fra 10 til 15 øre.

Spørgsmålet om de særlige færøske frimærker skal jeg lade gå videre til drøftelse; jeg er ikke i stand til på stående fod at kunne bedømme realiteten i det.

Jeg kan selvfølgelig kun være overmåde glad for, at samtlige ordførere har givet udtryk for en anerkendelse af statens arbejde, også med hensyn til postbudene. Det både lyder smukt og er vist også rigtigt, hvad der er sagt om postbudenes løn, men det er et spørgsmål, som ikke hører under mit ministerium, det er et finansministerielt anliggende, og der bliver formentlig lejlighed til at drøfte det, når tiden dertil er inde.

Det ærede medlem hr. Carsten Raft rejste spørgsmålet, om det ikke var på tide at hæve grænsen for det beløb på 1000 kr., der kan gå over postindkasseringerne. Jeg kan dertil sige, at vi tænker at forhøje det til 10 000 kr., efter at der har været en meget indtrængende henvendelse fra forretningsverdenen om at få foretaget dette skridt.

Det ærede medlem hr. Rasmussen (Gylding) syntes, at postbudenes uniformer var rædselsfulde. Det ved jeg ikke; jeg synes i grunden de er pæne. Nogle af dem er tid efter anden blevet lidt halvslidte, men efterhånden som andre mennesker kan få lejlighed til på grund af de bedre forsy-

ninger at gå med lidt pænere tøj, får landpostbudene det vel også.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen var heroppe som ordfører, og jeg tænkte ved mig selv: Er det mon i grunden muligt som ordfører ved behandlingen af dette lovforslag at få indflettet aldersrentenyderne i det? Men det lykkedes alligevel, og jeg må selvfølgelig erkende, at det ikke er muligt ved denne ordning at få tilføjet, at den ikke gælder for aldersrentenydere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Poul Hansen (Svendborg): Jeg vil gerne foreslå lovforslaget henvist til et udvalg på 15 medlemmer.

Ragnhild Andersen: Jeg vil tillade mig at foreslå lovforslaget henvist til et udvalg på 16 medlemmer.

Poul Hansen (Svendborg)s forslag om at henvise lovforslaget til et udvalg på 15 medlemmer vedtoges med 79 stemmer mod 6.

Dermed bortfaldt *Ragnhild Andersens* forslag om at henvise lovforslaget til et udvalg på 16 medlemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i statsbaneloven (lov nr. 336 af 27. juni 1946).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5301; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3531).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Victor Gram: Nogle af de betragtninger, som blev gjort gældende ved den foregående sags behandling, kunne egentlig også gøres gældende for denne sags vedkommende; de er jo i virkeligheden led i en helhed. Også den foreliggende sag er en følge af den beslutning, som blev truffet under forliget, hvor man jo pålagde ministeren at fremskaffe ca. 30 mill. kr. igennem takstforhøjelser for statsbanerne.

Det er et ikke ringe beløb, det her drejer sig om, og om selve fordelingen af beløbet